

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

عبدالله امینی- کابل

۰۱ اکتوبر ۲۰۱۶

سیاست خارجی موفق، سیاست داخلی ناکام؟

سردمداران دولت مستعمراتی کابل لاف می زنند که حکومت به اصطلاح "وحدت ملی" در سیاست خارجی خود موفق تر نسبت به سیاست داخلی خود بوده است. این ادعا یک دروغ محض است. دولت مستعمراتی در سیاست خارجی خود ناکام بوده و کدام موفقیت قابل توجهی نداشته است. دولت مستعمراتی کابل یک دولت دست نشانده است که نمی تواند سیاست خارجی مستقل از هدایت باداران اجنبی داشته باشد. تازمانی که یک کشور در اشغال باشد، سیاست خارجی اش محدود به هدایات کشور اشغالگر می شود.

مردم ما در خلال دو سال از نصب حکومت "وحدت ملی" که به "وحشت ملی" مسما شده است، خوب می دانند که غنی و عبدالله به جز ابتدال کمترین دست آورد دیگر نداشته اند. این دو با سلیقه و گذشته های مختلف، در هیچ موردی با هم توافق نکرده اند. ما دیدیم که چندی قبل عبدالله با چه کلماتی از غنی بدگویی کرد و غنی هم با چه جملاتی جواب عبدالله را داد. فساد در دستگاه دولت مستعمراتی بیداد می کند. فقر و غربت و بیکاری باعث شده است که صد ها هزار جوان ما کشور را ترک بگویند که در جریان فرار هم هزار ها تن آنها قربانی حوادث گردیده اند. اگر کمک کشور های خارجی نباشد، این نظام دست نشانده در خلال چند ماه سقوط می کند.

حکومت "وحشت ملی" در سیاست خارجی خود هم کدام دست آوردی نداشته که به آن می نازند. اصلاً یک کشور اشغال شده حق ابتکار را در سیاست خارجی خود ندارد. غنی و عبدالله هر دو لاف می زنند که "ما در سیاست خارجی خود بسیار موفق بوده ایم". افغانستان نمی تواند از حدود تعیین شده پا را فراتر بگذارد. دولت مستعمراتی باید بداند که بین سیاست داخلی و سیاست خارجی یک نوع رابطه موجود است. موفقیت در داخل، موفقیت در سیاست خارجی را سبب می شود. افغانستان اکنون در حالت تشنگی و پراگندگی قرار دارد. یک کشوری که نتواند شکم مردم خود را سیر بسازد، چطور مکن است که بتواند یک سیاست خارجی مستحکم و معقول را در پیش گیرد. سیاست داخلی و سیاست خارجی لازم و ملزوم یک دیگر اند و نمی توانند مجزاء از هم قرار گیرند.

لاف زدن زعمای دولت مستعمراتی در داشتن سیاست خارجی موفقیت آمیز، خود این دولت دست نشانده را بیشتر کوچک و بی معنی جلوه می دهد.